

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

MET OF ZONDER

Een speels geëngageerde eenakter
voor jongeren

door

1880

Knarf van Pellecom

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1996
Nr.2325

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *MET OF ZONDER* op te voeren moet de naam van auteu *KNARF VAN PELLECOM* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1996/0220/031
ISBN- 978- 90-385-04421

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/ Knarf van Pellecom
www.toneelfonds.be

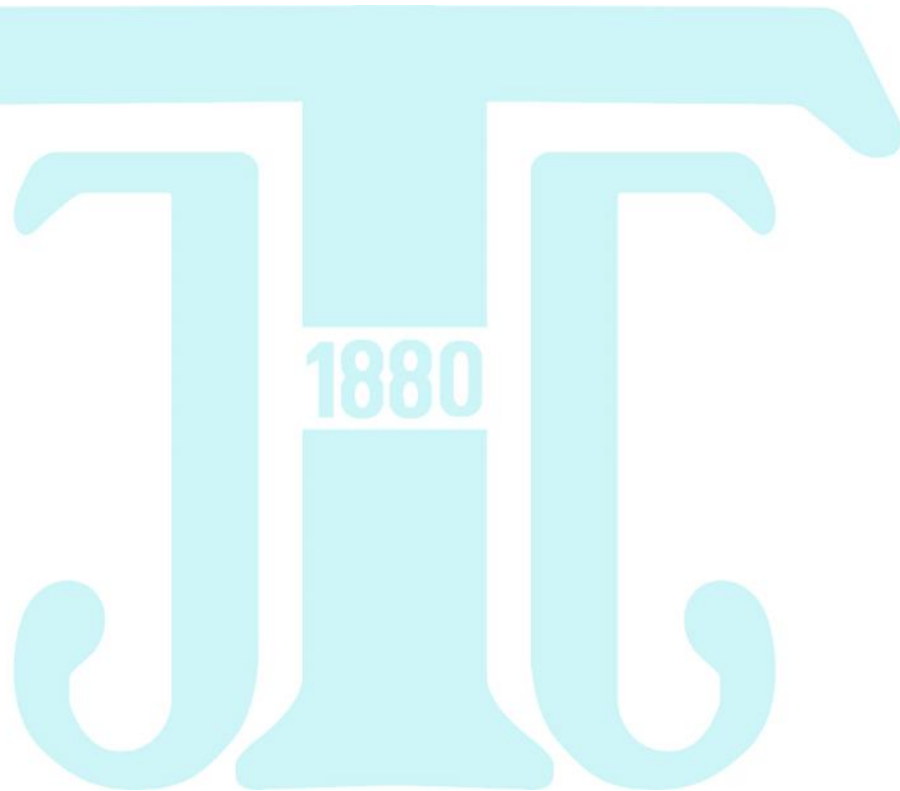
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

3 dames - 5 heren

(alle personages zijn jongeren tussen de zestien en de twintig jaar)

Benoit
Steven
Saskia
Sofie
Nathalie
Pascal
Nico
Alex

(Jeugdhuys De Kim. Jardin staan twee oude fauteuils en een driezit. Cour staat een flipperkast. Daarachter de toegangsdeur. In de fond zijn midden twee deuren die respectievelijk naar de dames- en herentoiletten gaan. Cour achteraan is een deur die toegang geeft naar boven.

Jardin staat achter de zetels een tafeltje met vier stoelen.

In één van de fauteuils zit Benoit. Hij leest in een tijdschrift en kijkt om de minuut op zijn horloge. Het is duidelijk dat hij op iemand zit te wachten.

Hij staat op en gaat naar de spiegel met Martinireclame die Jardin hangt. Hij kijkt erin en steekt zijn tong uit en trekt allerlei grimassen.

Op dat moment komt Steven binnen. Benoit ziet het in de spiegel en gaat vlug zitten, alsof er niets gebeurd is. Steven lacht.)

STEVEN : Carnaval aan 't spelen?

BENOIT : *(doet alsof hij Steven nu pas opmerkt)* Wat? Oh, ben jij het?

STEVEN : Man, jij ziet eruit. Wat heb jij gedaan?

BENOIT : Ik?

STEVEN : Ja, wie anders? *(kijkt in de spiegel)* Ik zie er fantastisch uit. *(grijnst)* Ik ben gisteren vroeg gaan slapen.

BENOIT : Jij?

STEVEN : Niet te geloven hé. Ik ben hier gisteren om tien uur weggegaan. Recht naar huis. Da's in geen maanden meer gebeurd.

BENOIT : En Sylvie dan?

STEVEN : *(gespeeld niet begrijpend)* Sylvie?

BENOIT : Ja. Sylvie, Steven. Lang blond haar. Bruine ogen. Mooie stevige borstjes. Je weet wel. Sylvie, jouw lief.

STEVEN : Oh, die Sylvie. *(lacht)* Je loopt achter jongen. EX-lief!

BENOIT : Wat? Heb jij het uitgemaakt met Sylvie? Zot.

STEVEN : Mm... Zo ongeveer.

BENOIT : Zo'n knap ding.

STEVEN : Oh, knap. Da's ook niet alles weet je. *(lacht)* Van een schone tafel kan je niet eten hé, Benoit.

BENOIT : Ja maar, waarom dan?

STEVEN : Pff. *(gaat zitten)* 't Is de moeite niet. Dat begrijp jij toch niet.

BENOIT : Nee, dat klopt. Je was nog maar een week met haar. Da's toch niet van jouw gewoonte, een lief al na een week te dumpen. Een maand ja. Dat kennen we. Maar een week. Nee. Wat is er dan gebeurd?

STEVEN : (*grijnst*) Niets. D'er is helemaal niets gebeurd. Dat is het nu juist. Met Sylvie kan er niets gebeuren.

BENOIT : Wat wil je daar nu weer mee zeggen? (*Steven grijnst - opeens valt Benoits frank*) Oh, bedoel je. Wil jij beweren dat je al na een week geprobeerd hebt haar binnen te doen? Dat meen je niet.

STEVEN : Waarom niet? Hoe zou je zelf zijn? Je zei het daarnet zelf. Zo'n knap ding.

BENOIT : Maar enfin. Na een week, Steven.

STEVEN : Ach, een week. Een maand. Zoveel verschil zou het toch niet gemaakt hebben.

BENOIT : Hoe?

STEVEN : Nee. Ze zei dat ze nog te jong is.

BENOIT : Te jong? Sylvie?

STEVEN : Jep, te jong. Allez, toch voor het serieuzere werk.

BENOIT : En daarvoor maak jij het uit?

STEVEN : Ja zeg, ik ben te jong om daar mijn tijd in te steken hé. Een ander en een beter, Benoit jongen.

BENOIT : Jij bent een maniak, jij. Al dat gefladder. Je gaat nog eens wat opdoen met al dat gevoel van jou.

STEVEN : Zeg! Begin jij ook al?

(*Saskia komt binnen. Ze kust Benoit en Steven*)

SASKIA : Dag jongens. Zo serieus?

BENOIT : Dag Saskia.

STEVEN : Hallo.

SASKIA : Goed geslapen Steven? Of ben je nog niet bekomen? (*lacht*) Je hebt gisteren wat gemist hoor, Benoit.

BENOIT : Oh ja? Wat dan?

STEVEN : (*staat op en gaat naar de flipperkast*) 't Is al goed hé, Saskia.

SASKIA : Heeft hij het nog niet verteld? (*lacht*) Onze Steven heeft gisteren zijn eerste blauwtje gelopen.

BENOIT : Hoe? Ik dacht...

SASKIA : Sylvie heeft hem zijn ontslag gegeven. Niet waar Steven?

BENOIT : Ik dacht dat je zei dat jij het uitgemaakt had?

SASKIA : Zei hij dat? *(tot Steven)* Foei, foei. Liegebeest, meneertje Steven. *(tot Benoit)*

Nee, nee. Sylvie heeft het ons gisteren allemaal in geuren en kleuren verteld.

Nadat meneer hier ziedend van woede en met de deuren slaande is buitengelopen.

STEVEN : 't Is al goed hé, Saskia. Je kunt het misschien in de krant zetten. Dan weet iedereen het meteen.

BENOIT : Wat is er dan gebeurd?

SASKIA : Wel, gisteravond nam onze vriend hier zijn verloofde, Sylvie dus, mee naar boven. Naar de donkere kamer. Zogezegd om foto's te ontwikkelen. Maar je weet wat dat bij Steven wil zeggen hé.

BENOIT : Ja, dat weten we. En Sylvie ging mee? Zomaar?

SASKIA : Ja natuurlijk. Wat dacht je. Sylvie is er ook niet vies van.

BENOIT : Hoe? Maar Steven zei...

SASKIA : Wat?

BENOIT : Jij zei dat... *(tot Saskia)* Dat Sylvie gezegd had dat ze nog te jong was om... Je weet wel.

SASKIA : Sylvie? *(lacht)* Amai, da's dan ook wel heel lang geleden dat ze dat gezegd heeft.

BENOIT : Hoe bedoel je?

SASKIA : Wat ik bedoel, Benoit, is dat Sylvie al heel wat heeft ontwikkeld. En ik heb het nu niet over foto's hé.

STEVEN : Hoe weet jij dat?

SASKIA : Omdat ze 't ons zelf verteld heeft. Jullie zijn niet de enige die onder elkaar over sex zitten te klappen hoor. 't Enige verschil is dat wij er zo niet over opscheppen.

BENOIT : Maar waarom maakte ze 't dan uit? Als ze 't zelf ook wilde.

SASKIA : Omdat Sylvie slimmer is dan onze Don Juan hier. Enfin. Ze is in ieder geval voorzichtiger. Zij wilde het niet doen zonder.

BENOIT : *(niet begrijpend)* Zonder?

SASKIA : Zonder bescherming. Je weet wel. Zonder regenjasje.

BENOIT : Oh, je bedoelt, zonder...

SASKIA : Zonder condoom, ja. Zeg, van waar kom jij Benoit? Van een andere planeet.

STEVEN : Ja, zo ziet hij er wel uit. *(Sofie komt binnen en luistert stilletjes mee)* En trouwens, ik had er geen bij. Kan ik het helpen?

SOFIE : Maar zij wel hé, Steven? Hallo allemaal. Zwارة discussie hoor ik.

STEVEN : Pff!

SASKIA : Ik ben het aan Benoit aan 't vertellen. Hij wist nog van niets.

SOFIE : Oh ja, da's waar. Jij was er gisteren niet. Zeg, waar zat jij?

BENOIT : Nergens speciaal.

SOFIE : Ja, ja. (*lacht en knipoogt naar Saskia - tot Benoit*) En, wat vind je ervan? Schone meneer hé?

BENOIT : Ik bedoel... Als zij wél condooms bij had, wat was dan het probleem? (*lacht*) Of was je pietje misschien te klein voor haar, Steven?

(*de meisjes lachen*)

STEVEN : 't Is al goed hé jij. Ik durf wedden dat er nog nooit een griet jouw geval gezien heeft. Laat staan dat ze er al iets mee gedaan hebben.

SOFIE : En dan Steven? Hij spaart het misschien voor iemand speciaal. Dat mag toch. Ik denk dat Saskia en ik de enigen zijn die jouw *geval* nog niet gezien hebben. Da's ook niets om fier op te zijn hoor.

STEVEN : Breek mijn mond niet open hé Sofie.

SOFIE : En dan? Ik doe het tenminste verstandig. (*lacht*) Zoals Sylvie.

STEVEN : Pff.

SOFIE : Want dat is het toch hé Steven? Jij wil niet mèt hé?

BENOIT : Wat?

SASKIA : Ja, Benoit, zo is het. Onze Steven verdraagt geen plastic rond zijn dingetje. Kan je je dat voorstellen?

BENOIT : Dat meen je niet? Vandaag de dag?

STEVEN : (*scherp*) Heeft Sylvie dat verteld?

SOFIE : Ja.

STEVEN : De teef.

SOFIE : Gelukkig maar hé, Steven. Zij heeft ons gewaarschuwd. Meisjes verleiden, tot daar aan toe. Maar wie weet wie jij anders allemaal zou kunnen besmetten.

STEVEN : (*kwaad*) Besmetten? Zeg, zijn jullie nu helemaal zot? Ik kan niemand besmetten. Ik ben niet ziek.

SASKIA : Zeker weten?

STEVEN : Ja! Zeker weten! Ik ben bloedgever. Ik geef om de vier maanden bloed. Als ik één of andere besmetting zou hebben, dan zou ik het toch wel weten hé!

BENOIT : Daar ben ik nog niet zo zeker van.

STEVEN : (*neerbuigend*) Huh, jij. Wat weet jij daarvan?